An. et vol. XXVIII 31 Ianuarii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 57 - Litterae Apostolicae, p. 63 - Epistolae, p. 65.

Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii:* Decretum, p. 71 - *S. C. Consistorialis:* Decretum de Pont. Administratione Lauretana, p. 71 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio ecclesiae, p. 73. II. Nominationes, p. 73 - *S. C. Rituum:* Decretum de virtutibus Ven. Justini de Jacobis, p. 74.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Declaratio de ingentiis, p. 79 - *S. Romana Rota:* Citatio edictalis, p. 80.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Ordinaria e Generale. Nota per l'anno 1936 - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, pp. 82-88.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVI

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVIII, n. 2 - 31 Ianuarii 1936)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *De Sienhsien.* - Nova praefectura apostolica «de Taming» erigitur e parte territorii Vicariatus Apostolici de Sienhsien. - *11 Martii 1935* 57

II. *Aimerensis, Allahabadensis, Nagporensis.* - Ex dioecesibus Aimerensi, Allahabadensi et Nagporensi territorii pars seiungitur, ex qua nova praefectura apostolica «de Indore» erigitur. - *11 Martii 1935* 59

III. *Urbis.* - Constitutio Apostolica «Nostri pastoralis officii» de erectione paroeciae S. Benedicti extra Portam S. Pauli aliquantum immutatur. - *21 Martii 1935* . 61

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Romani Pontifices.* - B. V. M. sub titulo de Guadalupa Insularum Philippinarum coelestis Patrona declaratur. - *16 Iulii 1935* 63

II. *Reipublicae Cubanae.* - Nova nuntiatura apostolica «de Cuba» constituitur, complectens Cubanam Rempublicam, e territorio Delegationis Apostolicae Antillarum seiunctam. - *11 Septembris 1935* . . . 64

EPISTOLAE

I. *Cogitantibus Nobiscum.* - Ad Emum P. D. Iosephum tit. S. Mariae de Aracoeli S. R. E. Presbyterum Cardinalem Van Roey, Archiepiscopum Mechliniensem, de Conventu Iuventutis operariae christianae Bruxellis habendo. - *19 Augusti 1935* . 65

II. *Praeclara studia apparatuumque.* - Ad Emum P. D. Petrum tit. S. Crucis in Hierusalem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Fumasoni Biondi, Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefectum, quem Legatum mittit ad Conventum Eucharisticum Interamnae Praetutiorum ex tota Italia. - *20 Augusti 1935* 67

III. *Qui proxime complebitur.* - Ad Emum P. D. Iosephum tit. S. Ioannis ad Portam Latinam S. R. E. Presbyterum Cardinalem Mac Rory, Archiepiscopum Armachanum, quinquagesimo appetente natali sacerdotii eius. - *26 Augusti 1935* . . . 68

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. - *20 Ianuarii 1936* 71

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Pontificiae Administrationis Lauretanae. - Decretum. - *11 Octobris 1935* 71

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiae 73

II. Nominationes 73

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Abyssinen. - Decretum in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Justini De Jacobis, Episcopi Nilopolitani et Primi Vicarii Apostolici Abyssinen. e Congregatione Missionis S. Vincentii a Paulo. - *28 Iulii 1935* 74

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Declaratio de Indulgentiis ad sacri aeris pulsum feria sexta lucrandis. - *28 Decembris 1935* 79

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Nullitatis matrimonii (Mazzuoli-Vasconcellos). - *2 Ianuarii 1935* . 80

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Ordinaria, Generale* e *Nota delle Congregazioni da tenersi nell'anno 1935* 82

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 84

An. et vol. XXVIII 31 Ianuarii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE SIENHSIEN

NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE TAMING » ERIGITUR E PARTE TERRITORII VICARIATUS APOSTOLICI DE SIENHSIEN.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Catholicae fidei latius per orbem propagandae haud dubie valde iuvat latissima plerumque missionum territoria dividere aliasque condere missiones aliis committendas pastoribus. Iamvero quum amplissimum Vicariatus Apostolici de Sienhsien in Sinis territorium vix ab uno vel vigilantissimo Antistite administrari queat, venerabilis Frater Henricus Lécroart, Episcopus titularis Anchialitanus, qui Vicariatui illi modo praeest, enixe a Nobis expostulavit ut sui Vicariatus pars meridionalis seiungeretur et in novam erigeretur Missionem. Nos autem, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, et attento venerabilis Fratris Marii Zanin, Archiepiscopi titularis Traianopolitani in Rhodope et Delegati Apostolici in Sinis, favorabili voto, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus libentissime annuere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, e

Vicariatus Apostolici de Sienhsien territorio partem illam separamus, civiles subpraefecturas de *Taming, Nanlao, Tsingfeng,* et *Kaichow,* seu de *Puyang,* complectentem, necnon subpraefecturae de *Changyuan* partem, quae ad Flavi fluminis occidentem exstat. Territorium vero ita circumscriptum in novam erigimus Praefecturam Apostolicam *de Taming* nuncupandam eamque Societatis Iesu Sodalium curis, qui tanto in regione illa iam dudum apostolico zelo adlaborant, ad S. Sedis tamen beneplacitum, committimus. Novae igitur huic Praefecturae Apostolicae *de Taming* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo cuiusvis viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam seiunctionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die undecima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LII, n. 39. – D. Francini.

II

AIMERENSIS, ALLAHABADENSIS, NAGPORENSIS

EX DIOECESIBUS AIMERENSI, ALLAHABADENSI ET NAGPORENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE INDORE » ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Salutis animarum studio permoti, venerabiles Fratres Aimerensis, Allahabadensis et Nagporensis Antistites enixe ab Apostolica Sede iampridem expostulaverunt, ut ex suarum dioecesium amplissimo territorio partes aliquae distraherentur, ex quibus nova sui iuris ecclesiastica circumscriptio erigeretur. Quas quidem preces venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi perpendentes, regiones illas aptis interea excolendas evangelicis operariis concredere statuerunt, atque Societatis Verbi Divini Sodalibus, quorum christiani nominis inter infideles propagandi ardorem probe noverant, apostolicum munus istud lubenti animo commiserunt. Illuc ergo missionariorum manus profecta ac magna cum laetitia ab Antistitibus, quos antea diximus, excepta, quum sufficienter aucta sit numero et apostolicum laborem fructuose ac laudabiliter duobus amplius annis navarit, iidem Purpurati Patres maturum advenisse tempus ecclesiasticam sui iuris circumscriptionem erigendi, eamque Societati Verbi Divini concredere rati sunt, atque Praefecturae Apostolicae gradum ipsi tribuendum esse. Quare Nos, de ipsorum Cardinalium consilio, omnibus mature perpensis, novam hanc Praefecturam suprema Nostra auctoritate constituere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, ex Aimerensi dioecesi territorium separamus, cunctam illam complectens Administrationis Indiae Centralis partem (*Central India Agency*), quae ad meridiem posita est Administrationis Rajputanensis (*Rajputana Agency*), Praefecturae (*tahsil*) *de Thandla,* districtuum *de Isaghar* et *Mandasor,* ac Status *de Sitaman;* ex dioecesi Allahabadensi, Statum *de Bhopal* et districtum *de Bhilsa;* e dioecesi vero Nagporensi districtum *de Hoshangabad,* territorio tamen *de Pachmari* excepto, districtum *de Nimar,* Statum *de Barwani* et eam Statuum *de Indore* et *Dhar* partem, quae ad meridiem iacet *Narbada* fluminis. Ex quo ita circumscripto territo-

rio novam erigimus Praefecturam Apostolicam eamque, ex urbe, in qua Praefecti Apostolici sedem constituimus, *de Indore* nuncupari volumus ac decernimus, sub Agraensis Ecclesiae metropolitico iure. Novam autem ita constitutam Apostolicam Praefecturam, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, Societati, quam supra memoravimus, Verbi Divini tenore praesentium concredimus. Huic insuper Praefecturae Apostolicae *de Indore* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque suetis adstringimus obligationibus. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die undecima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus*.
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus*.

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIII, n. 4. – Al. Trussardi.

III

URBIS

CONSTITUTIO APOSTOLICA « NOSTRI PASTORALIS OFFICII » DE ERECTIONE PAROECIAE S. BENEDICTI EXTRA PORTAM S. PAULI ALIQUANTUM IMMUTATUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter Paroecias in hac alma Urbe, quae, utpote Romani Pontificis dioecesis, Nostris peculiaribus curis est concredita, a Nobis erectas, illa quoque S. Benedicti Abbatis ad viam Ostiensem paroecia adnumeratur, quam Apostolicis sub plumbo Litteris *Nostri pastoralis officii,* anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die Iunii mensis tertia datis, ex territorio a paroecia Patriarchalis Basilicae Ostiensis seiuncto erexi-mus eamque Piae Societati Mediolanensi S. Pauli *pleno iure* commisi-mus et in templo S. Benedicti Abbatis, a fel. rec. Benedicto XV, Prae-decessore Nostro, exstructo, constituimus. Aliquot vero post annos cum templum hoc, sive ob subtus permanantes Tyberis fluminis aquas, quae forsan aedificii fundamenta exederant, sive ob alias causas, ruinam mi-naretur, illud solo aequari necesse fuit, atque ibidem, redemptis prius a Nobis ipsius templi area et paroeciali domo, nova ecclesia, sub eodem S. Benedicti Abbatis titulo, ampliori et elegantiori forma aedificari coe-pta est. Quae cum feliciter, Deo propitio, sit modo fere perfecta, ac proinde quam primum divino cultui aperienda, Nos, hanc nacti occa-sionem, collatis cum dilecto Filio Nostro Francisco, tituli S. Mariae Novae, S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe in spiritualibus Vicario Generali, consiliis, matura deliberatione praehabita, iuridicam ipsius Paroeciae constitutionem paulisper immutare opportunum duximus. Suppleto, igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de-rogantes in hoc praefatis Apostolicis Litteris *Nostri pastoralis officii,* suprema Nostra auctoritate statuimus ut S. Benedicti Abbatis paroecia sit in posterum paroecia saecularis, et iisdem propterea regatur legibus quibus ceterae saeculares Urbis paroeciae reguntur. Facultatem tamen facimus Nostro in Urbe pro tempore Cardinali Vicario Generali ut pa-roeciam ipsam quandoque alicui religiosae familiae, servatis servandis, ad tempus concredere possit, quoties id expedire in Domino visum fue-

rit. Novae autem quam supra diximus Ecclesiae eiusque pro tempore Parochis omnia concedimus iura, privilegia et praerogativas, quibus ceterae in Urbe paroeciales ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent, illosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus; praecipue vero onus parocho imponimus duos saltem habendi coadiutores, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum illi adiumentum praebere possint. Cetera vero omnia quae in praefatis Litteris a Nobis statuta fuerunt ut in suo maneant robore volumus ac decernimus, eaque propterea praesentibus Litteris iterum statuimus et confirmamus. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus dilectum Filium Nostrum Franciscum Cardinalem Marchetti Selvaggiani, Nostrum in Urbe Vicarium Generalem, deputamus, cui propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum atque controversias dirimendi in exsecutionis actu quomodolibet orituras, eique onus imponimus authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar redigendi illudque in Urbis Vicariatus tabulario adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus et mandavimus, rata omnia et firma permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die vigesima prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
Vicarius Generalis S. S.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LII, n. 44. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

B. V. MARIA SUB TITULO DE GUADALUPA INSULARUM PHILIPPINARUM COELESTIS PATRONA DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices Decessores Nostri continenti iugiter studio christifidelium cultum erga Beatissimam Matrem Redemptoris Nostri Iesu Christi magis magisque in dies excitandum fovendumque curarunt. Magnae propterea erga Deiparam Virginem pietatis populorum Dioecesium, quae in Insulis exstant Philippinis, imaginem non mediocrem laeto animo perspeximus supplicibus in libellis, quos iam nomine cleri suorumque fidelium Archiepiscopus Manilensium ceterique in Philippinis Insulis Episcopi, nec non Delegatus Apostolicus Noster communiter ad Nos miserunt. Ex ipsis quippe litteris compertum habemus in optatis esse valde eisdem gentibus insulanis ut Nos Beatissimam Virginem Mariam titulo de Guadalupa coelestem Insularum earundem Patronam declarare dignemur, cum ipsa Virgo Virginum humani generis mater sit benignissima, ac sub titulo eodem de Guadalupa magna veneratione cultuque habita sit in illis Novae Hispaniae, nunc Americae Centralis, regionibus, e quibus ad Philippinas Insulas instituta missionaria una cum christianis legibus moribusque civilibus devenerunt. Cum proinde earundem Insularum christifideles, qui sub ipso titulo de Guadalupa Beatam Mariam quam maxime veneraturi Eiusdemque opem fidenter imploraturi sunt, atque eorundem Pastores de huiusmodi coelesti Patronatu Nos enixe rogent, hodieque votis memoratis annuendum censeamus, de praesentissima Deiparae Virginis ope et suffragio illis firmissime spondentes, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque de more sedulo studio perpensis, haec quae sequuntur decernimus : nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum *Beatam Virginem Mariam* sub enunciato titulo *de Guadalupa* Insularum Philippinarum coelestem apud Deum *Patronam* constituimus et declaramus. Mandamus propterea ut huic coelesti Patronatui omnia iura et privilegia liturgica competant, quae huiusmodi Patronatus sunt propria. Haec statuimus, edicimus, decer-

nentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; dictisque Insularum dioecesibus populisque fidelibus nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI m. Iulii, an. MCMXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

NOVA NUNTIATURA APOSTOLICA « DE CUBA » CONSTITUITUR, COMPLECTENS CUBANAM REMPUBLICAM, E TERRITORIO DELEGATIONIS APOSTOLICAE ANTILLARUM SEIUNCTAM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Reipublicae Cubanae Gubernatores Nobis nuper enarrarunt admodum sibi esse in votis ut in Republica etiam sua constituere dignemur Apostolicam Nuntiaturam, quae diplomaticis inter Sanctam Sedem et Rempublicam ipsam rationibus consulat. Nos autem cum Gubernii eiusdem votis concedere velimus, ac propterea cum quoque expediat ab hodierno Delegationis Apostolicae Antillarum territorio Rempublicam Cubanam seiungere, ut in eadem condi possit huiusmodi Nuntiatura, rebus omnibus attento seduloque studio perpensis, ea quae sequuntur statuenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore novam *de Cuba Legationem* sive *Nuntiaturam* erigimus, illiusque territorium distrahimus sive separamus ab Apostolica Antillarum Delegatione, ita ut, excepto Reipublicae Cubanae territorio, ad Delegationis Antillarum iurisdictionem pertineant omnes aliae insulae, quae huc usque ad eandem pertinebant. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec, spe freti vinculis inter nationem Cubanam et Sanctam Sedem arctius obstringendis hoc voluntatis Nostrae consilium profuturum, in Domino statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Nuntiaturae per Nos erectae in Republica

Cubana nunc et in posterum plenissime suffragari; sic rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Castri Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die II mensis Septembris, an. MCMXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. IOSEPHUM TIT. S. MARIAE DE ARACOELI S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM VAN ROEY, ARCHIEPISCOPUM MECHLINIENSEM, DE CONVENTU IUVENTUTIS OPERARIAE CHRISTIANAE BRUXELLIS HABENDO.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Cogitantibus Nobiscum Conventum Iuventutis operariae christianae, qui Bruxellis propediem fiet, ac praesagae mentis imagine prospicientibus conferta adolescentium agmina, quae regalis Belgarum urbs hospita excipiet, exsultat Nobis animus gaudio, atque gratus attollitur Deo, qui apostolici officii ita temperat curas, ut ei sicut crebrae non desunt angustiae, ita neque parca praebeantur solamina. Cuius laetitiae tu, Dilecte Fili Noster, admodum es particeps, qui intra patriae tuae fines secunda vidisti primordia Consociationis huiusmodi, prosperis nunc incrementis florentis, idemque cum lectissimo sacrorum Antistitum et sacerdotum numero coetui intereris, qui religione et pietate praestantissimus, magnificentia apparatuque splendidus fore praevidetur. Hac voluntate affecti has tibi reddendas Litteras censuimus, quibus gratulationes et vota mandamus iis explicanda qui, te auspice, ad statum Conventum congredientur. Duo expleta sunt lustra, postquam originem duxit Iuventutis operariae christianae Consociatio, istic tam faustis orta auspiciis. Haec, cum modo sistens ferme gradum, emensa respicit spatia ac mire et magne acta contuetur, nequit Dei non agnoscere virtutem, qui coeptui propitio numine arrisit. Neque enim tantum in Belgarum regione pollet, ubi robur et sobolem catholico nomini parit, sed vestros adeo praetergressa est fines, ut eam latius in posterum se pro-

laturam, ad varia locorum adiuncta flexibilem, episcoporum optatis obsequentem, id facile augurari fas sit. Secus enim contingere nequit, cum ipsa germana sit Actionis Catholicae forma, fluenti congrua aevo, eademque opificum ordini miseriarum saepe pondere attrito errorumque fallacia decepto, trepidis Matris Ecclesiae obsecuta consiliis, curas industriasque applicet. Quisnam, si non degeneri animo adhuc colit virtutem, has iuvenum non demiratur turbas, in quibus rei sacrae atque civilis tanta spei moles consistit? Fusa religionis notitia, solida fides, invicta caritas in sancta prosiliens molimina, numquam languens iucunditas, quam redolet lilialis integritas morum, iuncta cum modestia pectoris constantia, hae sunt animi laudes quas sibi proponunt, ut actuose Actioni Catholicae deserviant, quae ecclesiasticae Hierarchiae in exercendo apostolatu opitulatur. Dat iis cotidianus labor unde piaculares hostiae Deo immolentur, campumque praetendit, ubi sollers excurrit cura, ut operis socii iidemque fratres ad christianae vitae instituta reducantur. Nos minime latet qua devotione, quibus precibus, qua Ecclesiae sacramentorum usura, qua lenitate ac diligentia Christo fratrum mentes acquirere nitantur, reapse satores luminis, adiutores Spiritus Sancti, auxiliares Ecclesiae velites. Faveat iis S. Ioseph, praeclarum opificum exemplar et custos; faveat B. Virgo Maria, quae, licet regio davidico genere orta, operosae ac demissae vitae aspera novit; propitio obtutu amplectatur eos Iesus, qui, siderum conditor, tractare non dubitavit fabrilia. Tanto' tecta clypeo floreat iis avita fides, crescat instituti operis gloria. Nos autem paterno hortatu Consociationi adlectos eiusdemque moderatores monemus, ut alacriores in dies propositis praeconio dignis insistant et uberius usque fotas caritatis lampades gerant, quae canescenti mundo calorem admoveant vitae; atque impenso studio optamus, ut Apostolica Benedictio, quae tibi imprimis accedit, per te omnes amplexetur, qui sollemni coetui aderunt: sit ipsa universis flagrantis amoris Nostri signum et ubertatem fructuum, divino arcessito auxilio, labori vestro acceleret.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XIX mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. PETRUM TIT. S. CRUCIS IN HIERUSALEM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM FUMASONI BIONDI, SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRAEFECTUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM INTERAMNAE PRAETUTIORUM EX TOTA ITALIA.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Praeclara studia apparatuumque labores ad Conventum Eucharisticum Interamnae Praetutiorum ex tota Italia proxime peragendum iam diu fervere plane libenterque didicimus. Quare, et ineunte ipso anno et recens quoque, litteris datis, egregia incepta pietatisque incitamenta, quibus fidelium animi ex optatis Theramensis Episcopi ad sollemnia sacra apparantur, Nostra quidem gratulatione hortatibusque paternis palam confirmavimus stimulosque ad maiora prosequenda adiecimus. Neque enim Aprutini tantummodo filii, qui cum firmitate corporis animique robore integritatem quoque christianae fidei et constantiam a maioribus acceperunt, sed quotquot sunt ex Italia Eucharistiae cultores aut sollemnibus coetibus ipsi intererunt, aut concordibus animis precibusque in unum conlatis, eosdem participabunt, magnificum sane spectaculum perspicuumque exemplum praebituri. Quid autem aptius cogitari potest, quid efficacius ad christianae fidei vigorem fervoremque augendum, quam studium ac veneratio Eucharistici Sacramenti, quod proprie « mysterium fidei » appellatur? Hoc enimvero uno, quaecumque supra naturam sunt, singulari quadam prodigiorum copia et varietate, universa continentur: « Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus, escam dedit timentibus se » (Ps. CX, 4-5). Hoc nimirum Sacramento christiana fides alitur, mens enutritur, impietatis commenta diluuntur, ordo rerum, quae supra exstant naturam, quam maxime illustratur. Quapropter Nos, quibus tantopere sunt cordi quum catholicae fidei integritas atque profectus, tum Augusti Sacramenti honor atque cultus, proximam Eucharistiae celebrationem non modo auctoritate Nostra adaugere percupimus, verum etiam per Apostolici Legati missionem veluti praesentes participare exoptamus. Te igitur, Dilecte Fili Noster, qui, Romanae purpurae splendore insignitus, Consilio ipsi praees Patrum Cardinalium, quibus gravissimum fidei propagandae munus traditum est, Legatum Nostrum deligimus atque constituimus, ut proximo Eucharistico ex tota Italia Conventui Interamnae Praetutiorum celebrando Nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Minime

sane dubitamus, quin tu, et virtutum laudibus exornatus, et singulari erga Augustum Sacramentum pietate decorus, apostolicum mandatum sis libenti animo accepturus et studiose feliciterque obiturus. Maximi autem est momenti atque utilitatis argumentum in coetibus agendum propositum, videlicet « Eucharistia in Sacris Litteris », quandoquidem ex fontibus ipsis haurienda est de altissimo fidei mysterio salutaris doctrina. Quid vero dicendum de sacris sollemnibus, quae coram frequenti populo celebranda apparantur? Christus ipse, humani generis Salvator, sub Eucharisticis speciebus benignissime abditus, tum in Cathedrali Ecclesia, in pristinam formam affabre restituta, adoranti populo magnifice ostendetur, tum per vias Theramensis urbis sollemni pompa ac peramplis honoribus circumferetur. Ipse Iesus, Rex regum et Dominus dominantium, in summo Apennini montis fastigio, media in Italia, ubi Ingens Saxum verticibus petit astra duobus, ubi prospectus inter Superum atque Inferum Italiae maria latissime patet, venerabundo populo adstanti cunctaeque Italiae Benedictionem suam largietur. Quare periucundo animo, Dilecte Fili Noster, nobilissimum munus inito et sacris sollemnibus praeesto; ex hisce enim Eucharistiae triumphis exspectari profecto iuvat in bonum nationis huius perdilectae magnum fidei pietatisque incrementum. Interea, dum Nostram Legationem cunctis votis ominibusque prosequimur, in auspicium caelestis praesidii atque in summae dilectionis Nostrae testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, sollerti Episcopo Theramensi iisque universis, qui Conventui Eucharistico intererunt aut quoquo modo favebunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XX mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. IOSEPHUM TIT. S. IOANNIS AD PORTAM LATINAM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM MAC RORY, ARCHIEPISCOPUM ARMACHANUM, QUINQUAGESIMO APPETENTE NATALI SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Qui proxime complebitur, quinquagesimus sacerdotii tui natalis, cum tibi haud intermissum coelestium munerum ordinem in memoriam reducat, quibus tibi hoc temporis spatio, Deo auctore, frui licuit, tum clero po-

puloque tuo praeclaram offert opportunitatem ut multa abs te accepta beneficia pie recolat et faustum eiusmodi eventum communibus laetitiis gratulationibusque concelebret. Quas quidem ut Nos participando augeamus, non modo paterna postulat, qua in te ferimur, voluntas, sed illa etiam, quibus sacerdotalis tuae vitae cursum nobilitasti, egregia promerita. Siquidem adhuc a sacro ordine recens, qua iam eras non minus doctrina praestans, quam communi existimatione conspicuus, ecclesiasticam iuventutem pro concredito munere instituendam suscepisti. Quodsi nihil sane gravius, nihil est cum Ecclesiae profectu utilitateque coniunctius, quam eos educere sacrisque disciplinis conformare, qui, divino quodam nutu vocati, in spem apostolici officii adolescunt, id ostendit omnino quam eximia sapientia praeclarisque animi dotibus enitueris, cum diuturnam aetatem, hac in obeunda nobilissima provincia, et in Anglia et in Hibernia tua, summa cum laude traduxeris. Quandoquidem vero apud omnes opinione et gratia florebas, proximus Decessor Noster episcopali te dignitate auxit, tibique Dunensem et Connorensem Dioeceses administrandas concredidit. Quo in latiore apostolatus campo « factus forma gregis ex animo » ita studiosa prudentia navitateque elaborasti, ut neutiquam miremur, si illius regionis fideles, tui haud immemores, pia quadam aemulatione cum iis quodammodo concertare gestiant, qui in Armachana Archidioecesi, tibi dein a Nobismet ipsis commissa, tua in praesens procuratione tuaque sollertia fruuntur. At si saepenumero Nos peculiari te sumus benevolentia prosecuti, id praestitimus potissimum cum te, in Cardinalium Patrum Collegium adscitum, romanae purpurae maiestate honestavimus. Cuius quidem romanae purpurae splendore insignitum semel atque iterum te Nostrum ex latere Legatum creavimus, ut nimirum et Liverpolitanis sollemnibus novae Cathedralis Aedis auspicalem lapidem ponendi causa celebratis, et Eucharistico ex universa Australia Congressui Nostro nomine praesideres. Omnis igitur tuae vitae cursus tam egregia facinora praefert, in Dei gloriam animarumque salutem suscepta, ut habeas prorsus, Dilecte Fili Noster, cur et immortales Deo grates agas et a caelesti pastorum Principe tot laborum praemium fidenti animo impetres.

Nos vero, cum in tuae tuorumque laetitiae partes per hanc faustitatem venimus, non modo tibi paternam Nostram voluntatem testari cupimus, sed totius etiam Hibernicae Ecclesiae filiis, cuius praecipuum es decus atque ornamentum. Eorum novimus catholicam fidem, tantis per superiora saecula praesentemque aetatem periculis probatam, at tenacem cotidie magis, atque e rerum discrimine emergentem sospitem. Actuosissimum eorum novimus in Apostolicam hanc Sedem observantiae

studium, quo nulli prorsus populorum cedunt. Optamus igitur, dum gratulamur tibi, faustaque ferimus omina, universam tecum una « Sanctorum Insulam » paterno animo complecti. Pergant dilecti Hiberniae filii impensiore usque alacritate catholicam religionem colere, eiusque praeceptis totam conformare vitam; teque habeant quam diutissime bonorum omnium operum excitatorem.

Quo autem huius eventi faustitas augustior fiat atque uberius in animarum salutem vertat, libenter tibi damus, ut quo die huiusmodi sacerdotii tui sollemnia acturus es, eo die adstantibus nomine Nostro benedicas, proposita iisdem plena admissorum venia, statutis condicionibus lucranda. Divinorum interea munerum anspex paternaeque benevolentiae Nostrae testis Apostolica esto Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, universoque clero populoque tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die XXVI mensis augusti, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

Declaratur praedamnatum opusculum, cui titulus: *Pietre miliari nella storia del Cristianesimo,* auctore Ernesto Buonaiuti.

Feria IV, die 15 Ianuarii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito Dominorum Consultorum voto, ipso iure damnatum, vi canonis 1399 C. I. C., declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opusculum, cui titulus: *Pietre miliari nella storia del Cristianesimo* ab Ernesto Buonaiuti, excommunicato vitando, nuper editum.

Et sequenti Feria V, die 16 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 20 Ianuarii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PONTIFICIAE ADMINISTRATIONIS LAURETANAE

DECRETUM

Exacto iam anno ex quo Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI Pontificium Sanctuarium Almae Domus Lauretanae aedesque continentes Suae Ipsius iurisdictioni tam in spiritualibus quam in tem-

poralibus directo subiecit, feliciter expertum est haud pauca emolumenta beneficiaque obvenisse, quae inter commemoranda sunt et aucta, per Auctoritatem Pontificiam, Basilicae dignitas, et animarum bonum uberius provectum, ope Religiosorum, qui Basilicae modo deserviunt atque toti incumbunt spirituali curae et adsistentiae fidelium, praesertim peregrinorum, qui pie ac frequenter ad Sanctuarium accedunt.

Quo vero de his, quae supra memorata sunt, beneficiis ii plenius participent, qui Mariali Basilicae propiores exstant, idem Ssmus Dominus Noster, apostolicae potestatis plenitudine, suppleto quatenus opus sit interesse habentium vel habere praesumentium consensu, vi praesentis Consistorialis Decreti, benigne statuit ut iurisdictio Administratoris Pontificii Basilicae Lauretanae ad territorium Lauretanae civitatis eiusque districtus, iuxta praesentes fines civiles, quod ad dioecesim Recinetensem-Lauretanam pertinet, exstendatur, totaliter suspensa proinde, durante Administratione Pontificia, super eodem territorio, iurisdictione Ordinarii Recinetensis-Lauretani.

Ipsius igitur Pontificii Administratoris erit fideles omnes, qui praefatum territorium incolunt, regere eadem quidem potestate iisdemque facultatibus ac Episcopi residentiales; quin tamen legi residentiae, quousque praesentia adiuncta perduraverint, teneatur.

Vicario autem Administrationis Pontificiae, charactere episcopali insignito, munus competat ea omnia officia implendi quae Vicarii Generalis, ad normam iuris communis, sunt propria; necnon, absente Pontificio Administratore, functiones in Basilica peragendi, quibus Ordinarius tenetur.

Ad curam insuper animarum rite moderandam Pontificius Administrator curabit paroeciarum fines in territorio, de quo agitur, circumscribendos prout bonum animarum exspostulaverit, novamque ecclesiam, S. Annae Genitrici B. M. V. dicandam, apud viae ferreae stationem, sumptibus quos Ipsa Sanctitas Sua ad id elargita est, exstruendam; ad easdem vero paroecias administrandas eisdemque inserviendum, atque ad alia ecclesiastica officia persolvenda ius habebit vocandi quos validiores reputaverit, inter sacerdotes Capituli Lauretani, iuniores potissimum, qui a chorali servitio exonerati fuerunt.

Cum denique dioecesis Recinetensis-Lauretana ab onere curae animarum in territorio Lauretano relevata sit, cessabit a data praesentis Decreti annuum subsidium, quod Administratio Pontificia Mensae Episcopali eiusdem dioecesis hactenus erogat.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputat eumdem Pontificium Administratorem, Excmum P. D. Franciscum Borgongini-

Duca, Archiepiscopum titularem Heracleensem et Nuntium Apostolicum in Italia, ipsi tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere quam primum ad hanc S. C. Consistorialem mittendi authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 11 Octobris 1935, in festo Maternitatis B. M. Virginis.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIAE

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, sacri Consilii christiano nomini propagando decreto, sub die 2 Ianuarii anni 1936 dato, episcopali Ecclesiae Trichinopolitanae praeficere dignatus est R. D. Petrum Leonard, e Societate Iesu.

II

NOMINATIONES

Decretis ut infra, Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

8 Novembris 1935. — R. P. Aloisium Hopfgartner, e Societate Missionariorum S. Ioseph de Mill Hill, *Praefectum Apostolicum de Sarawak* (Malesia).

15 Novembris 1935. — R. P. Iosephum Billiet, e Congregatione Immaculati Cordis Mariae (Scheut), *Praefectum Apostolicum de Montagnosa,* in Insulis Philippinis.

13 Decembris 1935. — R. P. Ioannem Baptistam Magenties, e Societate Presbyterorum Ssmi Cordis Iesu de Betharram, *Praefectum Apostolicum de Tali,* in Sinis.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

ABYSSINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI JUSTINI DE JACOBIS, EPISCOPI NILOPOLITANI ET PRIMI VICARII APOSTOLICI ABYSSINEN. E CONGREGATIONE MISSIONIS S. VINCENTII A PAULO.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.

Quod Dominus Iesus Christus redivivus, mox ad Patrem reversurus, mandatum dedit Apostolis: *Euntes... docete omnes gentes*, illud nullo unquam tempore Ecclesia pro viribus adimplendum intermisit. Et sane inter praecipuas Ecclesiae laudes fervidus ille extollendus est apostolicus spiritus, quo ea, per decurrentium temporum spatia, inter omnigenas difficultates, *Evangelium omni creaturae* nunciare contendit, ut sponsi sui Christi pacificum regnum per orbem dilataret. Quod praegrande opus, a glorioso decessore tuo Benedicto XV, post immanis belli ruinas, novo quodam ardore, veluti nunquam pereuntis Ecclesiae vitae testimonium, susceptum atque commendatum, Ipse Tu, Beatissime Pater, valida manu Ecclesiae gubernacula tractans, ita impulisti, ut vere videaris hortanti Christo intrepida fide paruisse: *Duc in altum* (Luc., 5, 4). Quapropter iucundum nobis atque opportunum huic missionali studio fovendo accidere videtur heroicas hodie apostolici viri exaltare virtutes, *cuius laus est in Evangelio.*

Equidem Venerabilis Dei Servus Justinus De Jacobis, Episcopus Nilopolitanus, Vicarius Apostolicus Abyssinensis, Vincentianae familiae singulare ornamentum, qui superiore saeculo in Aethiopica gente evangelizanda strenue adlaboravit, praeclaram nobis refert fidelissimi operarii evangelici speciem, qui *pro Christo legatione* fungens, *non* quaerens *quae sua sunt, sed quae Iesu Christi*, in id unice intendit, arduo ministerio suo, ut animas lucrifaceret; idque eo labore, ea alacritate, ea constantia, iis adversantibus difficultatibus, ut vere ad heroicum culmen pertigerit.

Septimus ex quatuordecim filiis, quos Ioannes Baptista De Jacobis et Iosepha Muccia, vitae honestate et pietate praeclari, in Dei gloriam genue-

runt, in oppido « San Fele » Dioecesis Muranae in Lucania, die nona Octobris mensis anno 1800 Justinus natus est. Tanta matris in Deum religio, ut puerulum Justinum mature fidei veritatum meditationi per mediam horam quotidie incumbere, simulque sacrosanctam Eucharistiam, dominicam passionem, Beatam Virginem animasque in purgatorio igne detentas tenerrima devotione prosequi edocuerit; eumque, vel ante *Pii Operis a Fidei Propagatione* institutionem, inter *cooperatores*, quos dicunt, ad infidelium conversionem a Deo implorandam adsciverit, eiusque animo singularem in pauperes amorem indiderit.

Anno 1809 Confirmationis et Eucharistiae sacramentis primitus refectus, ampliores exinde pietatis fructus collegit. Anno circiter 1812, alienissimo familiae tempore, pater eam, non sine Dei occulto consilio, Neapolim transtulit. In hac enim amplissima civitate Justinus seu in pietate, seu in studiis bonarum artium excolendis, maioribus emolumentis est potitus. Qua virtute adhuc adolescentior polleret, ostendit, quum olim ab irato patre innocens ob errorem percussus: *Bene*, humiliter inquit, *vel ipsa paterna verbera signa sunt dilectionis*. Admiratus pater magna de eo tunc portendit. Decimum octavum annum quum ageret, vocanti Deo obtemperans, Congregationi Missionis S. Vincentii a Paulo adscribi postulavit. Voti compos factus et tirocinium ingressus, tantum in Vincentiana perfectionis palaestra profecit, quantum postea eius opera declararunt. Pleno scilicet pectore spiritum sanctissimi conditoris hausit, qui, pari humilitate atque caritate insignis, quos maxime derelictos potiori cura quaerebat. Religiosis votis nuncupatis, etsi nondum ad sacros ordines promotus, Justinus verbo Dei praedicando in sacris missionibus operam dedit eo successu, ut ipsum ad id munus natura et gratia comparatum esse pateret.

Die 12 Iunii mensis a. D. 1824 Brundusii sacerdotio auctus, intensiori studio animarum saluti incubuit. Opere potens et sermone omnium oculos in se, praesertim in Apulia, converterat. Tironum magister, Superior dein Neapolitanae domui principi datus, munia haec in exemplum exercuit.

Sed iam eum maiora manebant. Anno 1838 a Cardinali Franzoni, S. C. de Propaganda Fide Praefecto, ad mox instituendam Aethiopicam missionem invitatus, Maio mense insequentis anni, Apostolici Praefecti munere insignitus, Gregorii XVI benedictione recreatus, cum paucis sociis Africam versus profectus est. Arduum sane datum ei opus, quod duo fere ante saecula persecutione abruptum, frustra saepius generoso sed irrito conatu tentatum fuerat. Rem magno animo aggreditur Justinus, Dei fretus auxilio et mittentis Romani Pontificis auctoritate: quam tanti habuit, ut veluti sui apostolatus fulcrum in ea posuerit. Porro apostolicus vir eo statim prae

primis spectavit, ut huic catholicae unitatis centro gentem sibi commissam arcte coniungeret, ut accepta olim fides, veluti palmes insertus viti, revivisceret. Arrepta proinde occasione cuiusdam ad urbem « Cairo » legationis, cui, instante Aethiopico Rege, uti comes additus fuerat, Iustinus, provido atque animoso consilio, primores nonnullos Abyssinos cum eorum comitatu Romam usque perduxit, qui benignissime a Summo Pontifice Gregorio XVI fel. rec. excepti, adeo eius benevolentia ac maiestate permoti sunt, ut vividam ac pergratam de Catholica Ecclesia imaginem ad suos reportarint, felix futurarum conversionum germen.

Haec magnifica eius apostolatus exordia, quem duri postea labores atque certamina nobilitarunt. Multa profecto etiam naturae dona humili servo suo contulerat Deus: vividum ingenium, suadens eloquium, impavidum animum una cum mira suavitate morum, actuosam in rebus agendis alacritatem. Haec quidem, adiuvante divina gratia, non mediocri adiumento fuere. Verum eius apostolatus robur, eius efficacissima veritatis praedicatio extitit eius sanctissimae vitae testimonium, Christo docente: *Videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est.* Incredibili caritatis affectu populum sibi creditum complectebatur. Quem ut facilius Christo adiiceret, indigenarum vivendi rationi se adamussim accommodavit, eorum animos benignitate, patientia ac regiminis suavitate sibi devinciens. Angelica autem pietas, quae ex aspectu, ex incessu, ex orationis studio, praecipue vero in Eucharistico sacrificio celebrando prodibat, Regis ac populi favorem ac venerationem adeo ei conciliavit, ut veluti arbiter in eorum controversiis haberetur, magno cum Ecclesiae emolumento atque honore. Verum contra laeta renascentis Missionis Aethiopicae incrementa schismatici Episcopi invidia saevam tempestatem concitavit, quae diu graviterque catholicos ac praesertim eorum pastorem Justinum exagitavit. Quae gravius tunc efferbuit, quum Iustinus, frustra ob humilitatem reluctans, a Gulielmo Massaia, tunc Vicario Apostolico apud Gallas, de mandato Apostolicae Sedis, Episcopus Nilopolitanus consecratus est atque primus Abyssinensis Vicarius Apostolicus constitutus. Id anno 1849 Massauae evenit, quo ambo ex inopinato, duce Deo, convenerant.

At crescentibus difficultatibus, altius extolli visa est in Servo Dei flamma caritatis. Iuvat eum paucis describere verbis illustris Cardinalis Massaia, qui eum appellat: « Aethiopicae Missionis fundatorem; indefessum Orientalis Africae apostolum; suum magistrum, qui verbo et exemplo eum quomodo vir missionalis se gerere debeat docuerat; Aethiopicae Ecclesiae angelum; missionariorum magistrum; illius fortitudinis atque abnegationis, quae ad Missiones provehendas necessariae sunt, typicum exemplar »

(*I miei trentacinque anni*, vol. V, c. XII, § 5). Has equidem tanti testis laudes Iustinus opere aequavit. Sed ob suos labores atque aerumnas, merito altiori Pauli stilo Servus Dei dilaudari potest: *In omnibus* enim exhibuit semetipsum *sicut Dei* ministrum, *in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in caritate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto*... (2 Cor., 6, 4-6). Nil ergo mirum, si talis fidelis operarius in agro Domini excolendo bonos *fructus*, iuxta divinum promissum, tulerit *in patientia*. Duodecim ferme haereticorum millia fidei catholicae convertit; plures missionales stationes fundavit; electum indigenarum sacerdotum manipulum formavit, quos inter plures confessione Christi in tormentis nobiles, et B. Michaël Ghebre, purpureus missionis flos, martyrio coronatus.

Viginti et amplius annos, aspera quaeque perpessus, Iustinus in tam nobili opere prosequendo adlaboraverat. Sed iam, sanctae vitae corona, sancta instabat mors. Quum ex Massaua in Halai quosdam Abyssinos sacerdotes et seminarii alumnos reduceret, in angusta quadam valle, inter praeruptos montes, iuxta torrentem Alighedé, calore morboque oppressus ac viribus destitutus constitit, ac se post tres horas moriturum nunciavit. Mutuam dilectionem ac Summo Pontifici oboedientiam suis commendavit, veniamque ab eis humiliter petiit. Mox sacramentali Confessione expiatus, et Extrema Unctione roboratus, rogavit ut solus aliquantisper relinqueretur. Genuflexus oravit, dein brachiis supra pectus in modum crucis iunctis, capite lapidi innixo, decubuit. Elapso a se praenunciato tempore: *Venit Deus*, inquit: paucisque patrio sermone additis, vultus eius splendescere coepit, ultimaque absolutione recepta, inter medios filios suos purissimam efflavit animam die 31 Iulii a. 1860. In actum deductam diceres a S. Vincentio a Paulo descriptam typicam sui alumni mortem; qui in ipso laboris campo, viribus extenuatus procumbit, et interroganti viatori: *Quis te, miselle presbyter, ad haec extrema perduxit?* respondere potest: *Caritas*.

Eo demortuo, universa fere Aethiopia ingemuit: non solum enim catholicis sed et eterodoxis, immo et mahumetanis complorantibus tanti patris excessum.

Annis 1891-1894 Ordinarii processus Neapoli, Lyciae et in Apostolico Vicariatu Abyssiniae constructi sunt; in hoc autem processu, quatuor prae ceteris eminent testes, qui fidei confessores et passionum Servi Dei fuerunt consortes (una cum eius discipulo Beato martyre Michaële Ghebre), precipue vero Abba Tecle Aymanot, qui, praeter fidei confessionem, doctrina et pietate nobilis, historiam vitae Venerabilis Iustini conscripsit.

Processiculo quem *Diligentiarum* vocant confecto, anno 1902 die 1 Maii

mensis, favorabile decretum editum est. Die vero 13 Iulii mensis a. 1904 Pius X s. m. Commissionem Introductionis Causae sua manu obsignavit. Die 28 Iunii a. 1905 decretum super cultu nunquam exhibito Dei Servo prodiit. Apostolicis processibus confectis, de omnium processuum vi iuridica in Sacra hac Congregatione die 9 Decembris a. 1915 actum est propitio exitu. Servatis itaque omnibus de iure servandis, die 2 Iunii a. 1931 coram Emo Cardinali Alexio Henrico Lépicier, Causae Ponente seu Relatore, Antepraeparatoria Congregatio fuit coacta, quam die 9 Aprilis vertentis anni Praeparatoria est subsequuta; Generalis denique coram Ssmo D. N. die 16 Iulii habita est, in qua idem Rmus Cardinalis Dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate, tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.* Cui seu Rmi Cardinales, seu Officiales Praelati et PP. Consultores responderunt. Beatissimus vero Pater, suffragiis his benigne exceptis, suam distulit ferre sententiam, maius a Deo lumen expetiturus. Hanc autem hac die pandere statuit, vicesima octava Iulii mensis, Dominica septima post Pentecosten. Eapropter arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti S. R. C. Praefecto et Alexio Henrico Lépicier, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario; sacraque Hostia sancte litata, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Justini De Jacobis in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Datum Romae, die 28 Iulii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DE INDULGENTIIS AD SACRI AERIS PULSUM FERIA SEXTA LUCRANDIS

DECLARATIO

Ut ineffabilis caritatis D. N. Iesu Christi, pro redemptione humani generis in Cruce morientis, iugis inter fideles memoria perseveraret et fructus, iam inde ab anno 1740 Summus Pontifex Benedictus XIV s. r., per Apostolicas Litteras in forma brevi die 13 mensis decembris datas, partialem centum dierum indulgentiam iis largitus est, qui singulis sextis feriis, hora tertia post meridiem, ad sacri aeris pulsum hunc in effectum ab eo imperatum, quinquies *Pater* et *Ave*, ad mentem Sanctitatis Suae orantes, recitavissent. Hanc vero benignam concessionem Ssmus D. N. Pius Pp. XI feliciter regnans, per Decretum Sacrae Paenitentiariae die 30 mensis ianuarii 1933 signatum, adiecta insuper ad Summi Pontificis mentem precatiuncula « Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi; quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum » vel alia huiusmodi, notabiliter auctam, ita confirmavit ut praescriptae preces recitari possent ad sacri aeris pulsum alia etiam diei hora secundum diversam in diversa loca invectam consuetudinem.

Quaesitum igitur nunc est utrum ad indulgentias lucrandas necessarius omnino sit campanae sonus.

Ad quae, re mature discussa, Sacra Paenitentiaria respondendum censuit :

Firma statuta indulgentia pro recitantibus feria VI supra indicatas preces ad sacri aeris sonum in memoriam agoniae et mortis D. N. Iesu Christi, eadem indulgentia lucrifieri potest etiam in locis ubi huiusmodi sonus in more non sit, easdem preces recitando aut primis horis post meridiem, in quas quidem incidit, iuxta veterem horarum diei computationem, hora nona, circa quam, ut Sancti Evangelistae testantur, Iesus Christus in Cruce emisit spiritum, aut alia hora, qua, secundum diversorum locorum consuetudinem, solet dicta commemoratio fieri : facto verbo cum Ssmo.

Quam quidem sententiam Sibi relatam idem Ssmus Dominus Noster, in audientia infrascripto Cardinali Maiori Paenitentiario die 14 huius mensis impertita, benigne confirmare et in omnibus ratam habere dignatus est, eamque, quo solet modo, publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentiaria Ap., die 28 Decembris 1935.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

FLORENTINA

NULLITATIS MATRIMONII (MAZZUOLI-VASCONCELLOS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Candidi Vasconcellos, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 9 Martii 1936, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascriptis subscribendis, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu;

An consulendum sit Ssmo pro dispensatione super rato et non consummato in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Candidi Vasconcellos, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. Franciscus Bracci, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 2 Ianuarii 1936.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Candide Vasconcellos, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la

S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 9 Mars 1935, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Doit-on interroger le Saint Pere pour la dispense super rato et non consummato dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Candide Vasconcellos, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 14 Gennaio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Carlo Giuseppe Eugenio De Mazenod, Vescovo di Marsiglia, fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Immacolata.

2) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Michele Rua, sacerdote della Pia Società di S. Francesco di Sales.

3) Intorno al culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato al Servo di Dio Carlo di S. Andrea, sacerdote professo della Congregazione dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C.

4) Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia di Cracovia, sopra un miracolo che si asserisce operato da Dio per intercessione del B. Andrea Bobola, Martire della Compagnia di Gesù, dopo la sua Beatificazione.

5) Intorno alla validità dei Processi Apostolico ed Ordinario, nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, Fondatrice dell'Istituto dei Missionari del S. Cuore di Gesù.

6) E finalmente intorno alla revisione ed approvazione degli scritti della Serva di Dio Anna Elisabetta Seton, Fondatrice delle Suore di Carità nell'America Settentr onale.

Martedì, 28 Gennaio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella Causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria De Mattias, fondatrice delle Suore del Preziosissimo Sangue.

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DA TENERSI NELL'ANNO 1936

1. - *14 Gennaio.* Congregazione ordinaria.
2. - *28* » Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria de Mattias.

3. - *4 Febbraio.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Domenico della Madre di Dio.
4. - *18* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del B. Salvatore da Horta.
5. - *3 Marzo.* Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Giuseppa Rossello.
6. - *17* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del Beato Andrea Bobola.
7. - *31* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Placido Baccher.
8. - *21 Aprile.* Congregazione generale sulle virtù della Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello.
9. - *28* » Congregazione ordinaria.
10. - *5 Maggio.* Congregazione preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Anna Javouhey.
11. - *19* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del Beato Giovanni Leonardo.
12. - *9 Giugno.* Congregazione preparatoria sulle virtù della Serva di Dio Maria di Gesù Crocifisso.
13. - *16* » Congregazione antepreparatoria sulle virtù della Serva di di Dio Francesca Saverio Cabrini.
14. - *30* » Congregazione preparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei Servi di Dio Gregorio Grassi e Compagni.
15. - *7 Luglio.* Congregazione ordinaria.
16. - *14* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Nepomuceno Tschiderer.
17. - *28* » Congregazione antepreparatoria sulle virtù della Serva di Dio Maria Torres Acosta.
18. - *27 Ottobre.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Claudio Colin.
19. - *3 Novembre.* Congregazione preparatoria sulle virtù della Serva di Dio Paola Elisabetta Cerioli.
20. - *17* » Congregazione ordinaria.
21. - *24* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Guglielmo Chaminade.
22. - *1 Dicembre.* Congregazione antepreparatoria sulle virtù del Servo di Dio Pietro Donders.
23. - *15* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Carlo Giacinto da S. Maria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 Gennaio 1936. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Domenico Mariani, *Membro della Commissione Cardinalizia per l'Amministrazione dei Beni della S. Sede, con la speciale attribuzione di Preposto alla medesima Amministrazione e all'Economia dei Dicasteri Ecclesiastici.*

3 » » L'Illmo e Revmo Monsig. Giuseppe Tondini, *Sostituto per l'Amministrazione dei Beni della S. Sede.*

4 » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Cremones e Nicola Canali, *Membri della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

» » » Il Revmo Monsig. Giulio Chiavoni, *Sotto-Segretario della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

6 » » S. E. Revma Monsig. Domenico Tardini, Sostituto della Segreteria di Stato e Segretario della Cifra, *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

10 » » S. E. Revma Monsig. Alfredo Ottaviani, Assessore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio, *Consultore della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

» » » I Revmi Padri Matteo Quatember, dell'Ordine dei Cistercensi, e Giovanni Postius, dell'Istituto dei Missionari Figli del Cuore Immacolato di Maria, *Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

14 » » S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia, Segretario della Sacra Congregazione «de Propaganda Fide», *Presidente del Consiglio Superiore Generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede.*

» » » S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia, Segretario della Sacra Congregazione «de Propaganda Fide», *Presidente del Consiglio Superiore Generale dell'Opera Pontificia di San Pietro Apostolo per il Clero Indigeno.*

21 Gennaio 1936. Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Domenico Jorio e Vincenzo La Puma, *Membri della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

23 » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Salotti, Camillo Caccia Dominioni, Nicola Canali, Massimo Massimi e Pietro Boetto, *Membri della Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti.*

24 » » Il Revmo P. Acacio Coussa, dei Basiliani Aleppini Melchiti, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Dicembre 1935. Monsig. Francesco Sibilia, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Enrico Sibilia, Arcivescovo tit. di Side, Nunzio Apostolico in Austria.

» » » Monsig. Alfredo Pacini, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Francesco Marmaggi, Arcivescovo tit. di Adrianopoli di Emimonto, Nunzio Apostolico in Polonia.

» » » Monsig. Efrem Forni, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Luigi Maglione, Arcivescovo tit. di Cesarea di Palestina.

» » » Monsig. Tito Crespi, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Federico Tedeschini, Arcivescovo tit. di Lepanto, Nunzio Apostolico in Spagna.

1 Gennaio 1936. S. E. Revma Monsig. Francesco Bracci, *Segretario della Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti.*

Assistente al Soglio Pontificio:

31 Ottobre 1935. S. E. Revma Monsig. Antonio Micozzi, Vescovo di Teramo.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

31 Ottobre 1935. Monsig. Giovanni Francesco Massimiliano Huard, della diocesi di Verdun.

27 Novembre » Monsig. Teodoro Mackowski, della diocesi di Danzica.

5 Dicembre » Monsig. Eugenio Antonio Lindecker, della diocesi di Langres.

» » » Monsig. Enrico Moissonnier, della medesima diocesi.

Prelati Domestici di S. S.:

31 Ottobre 1935. Monsig. Carlo Eugenio Aimond, della diocesi di Verdun.
3 Novembre » Monsig. Antonino Palmeri, dell'archidiocesi di Monreale.
10 » » Monsig. Bernardo Birkenfeld, della diocesi di Münster, dimorante in Madrid.
28 » » Monsig. Giovanni Paino, della diocesi di Lipari.
3 Dicembre » Monsig. Sigismondo Kursinszki, dell'amministrazione apostolica di Merk, nella diocesi di Satu Mare.
» » » Monsig. Emerico Potyondy, della diocesi di Alba Reale.
6 » » Monsig. Giuseppe Sivan, della diocesi di Fréjus.
» » » Monsig. Pietro Chaix, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine Piano:

12 Dicembre 1935. Al sig. Conte Massimiliano Colacicchi, già Aiutante Maggiore nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

13 Dicembre 1935. Al sig. Conte Pietro Pietromarchi, Guardia Nobile Pontificia.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

12 Dicembre 1935. Al sig. comm. dott. Giuseppe Prolj (Roma).
13 » » Al sig. comm. Carlo Costantini (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Novembre 1935. Al sig. ing. dott. Ernesto Ganelli, della diocesi di Grosseto.
» » » Al sig. Pietro Carlo Maria Giuseppe De Moissac, della diocesi di Poitiers.
2 Dicembre » Al sig. Pietro Luigi Clement, dell'archidiocesi di Lione.
22 » » Al sig. cav. uff. Antonio Della Rossa (Roma).
» » » Al sig. Enrico Maria Giuseppe Le Pot, della diocesi di Angers.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

25 Novembre 1935. Al sig. prof. Giovanni Lorenzini, dell'archidiocesi di Milano.
28 Dicembre » A S. E. il sig. Camillo Damman, Ministro del Salvador presso la Santa Sede.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

12 Settembre 1935. Al sig. Fathallah Nematallah Antaki, dell'archidiocesi greco-melchita di Aleppo.
23 Novembre » Al sig. Enrico Dixon, del vicariato apostolico di Hong-Kong.
6 Dicembre » Al sig. rag. Mario Politi (Roma).
» » » Al sig. Filippo Marini (Roma).
» » » Al sig. Alessandro De Gregori (Roma).
» » » Al sig. Cesare Federici (Roma).
10 » » Al sig. prof. Carlo Holub, dell'archidiocesi di Belgrado.
12 » » Al sig. Teofilo Zech, della diocesi di Tournai.
» » » Al sig. Paolo Zech, della medesima diocesi.
24 » » Al sig. Giuseppe Pluhar, dell'archidiocesi di Praga.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 Agosto 1935. Monsig. Giuseppe Bernardino dos Santos Silva, della diocesi di Coimbra.
25 Settembre » Monsig. Lino Masetti, dell'archidiocesi di Ravenna.
10 Ottobre » Monsig. Vittore Muchka, della diocesi di Budějovice.
» » » Monsig. Venceslao Sileny, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Parmigiani, della diocesi di Cremona.
4 Novembre » Monsig. Giovanni Mulroy, della diocesi di Denver (Colorado).
14 » » Monsig. Rodolfo Simoni, della diocesi di Fano.
» » » Monsig. Giuseppe Lang, della diocesi di Rosnavia.
» » » Monsig. Luigi Sanguineti, della diocesi di Chiavari.
» » » Monsig. Giovanni Battista Costa, della medesima diocesi.
16 » » Monsig. Plinio Pascoli (Roma).
17 » » Monsig. Roberto Devreesse, della diocesi di Evreux.
» » » Monsig. Bernardo Guatta, della diocesi di Brescia.
21 » » Monsig. Giacomo Testa, della diocesi di Bergamo.
» » » Monsig. Matteo D. Tierney, della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Cornelio M. Scanlan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni W. Keyes, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Mc Kay, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Tito Crespi, della diocesi di Ventimiglia.
» » » Monsig. Silvio Sericano, della diocesi di Tortona.
» » » Monsig. Pasquale Vito, della diocesi di Calvi.
5 Dicembre » Monsig. Giuseppe Vladyka, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giorgio Cavallo, della diocesi di Ivrea.

5 Dicembre 1935. Monsig. Giuseppe Bracale (Roma).
» » » Monsig. Giuseppe Di Meglio, della diocesi di Ischia.
8 » » Monsig. Sebastiano Fraghì, della diocesi di Ozieri.
» » » Monsig. Domenico Vendola, dell'archidiocesi di Trani.
12 » » Monsig. Pietro Massari, della diocesi di Fidenza.
» » » Monsig. Giorgio Jefferys, della diocesi di Hexham Newcastle.
19 » » Monsig. Onorato Ribes Manera, della diocesi di Majorca.
25 » » Monsig. Giorgio Haberi, della diocesi di Alessio.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

24 Agosto 1935. Sig. Marchese Gian Carlo Gentile, dell'archidiocesi di Genova.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

31 Gennaio 1935. Monsig. Enrico Jaggers, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Giuseppe Brester, della medesima diocesi.
4 Agosto » Monsig. Francesco Marini, dell'archidiocesi di Gorizia.
10 Ottobre » Monsig. Quintilio Bianchi, della diocesi di Città di Castello.
24 » » Monsig. Oderiso Paolini, della diocesi di Teramo.
» » » Monsig. Gaetano Cicioni, della medesima diocesi.
31 » » Monsig. Anacleto Vandini, dell'archidiocesi di Urbino.
» » » Monsig. Zoltano Nyisztor, dell'amministrazione apostolica di Merk.
» » » Monsig. Giulio Lang, della medesima amministrazione.
» » » Monsig. Francesco Szabó, della diocesi di Alba Reale.
» » » Monsig. Edmondo Jaszóváry, della medesima diocesi.
12 Dicembre » Monsig. Giovanni Caiazzo (Roma).

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

25 Ottobre 1935. Sig. ing. Camillo Rebecchini (Roma).
12 Dicembre » Sig. ing. Francesco Leonori (Roma).

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

4 Agosto 1935. Monsig. Giovanni Caneva, dell'archidiocesi di Gorizia.

Cappellani d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

13 Giugno 1935. Monsig. Giulio Lengyel, dell'amministrazione apostolica di Miszkolcs.
» » » Monsig. Andrea Bubno, della medesima amministrazione apostolica.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODICIS IURIS CANONICI FONTES, in-8°.			
Vol. I. **Concilia generalia - Romani Pontifices,** usque ad annum 1745 (n. 1-364), pp. XVI-954	65 —	68 —	75 —
Vol. II. **Romani Pontifices,** ab anno 1746 ad annum 1885 (n. 365-544), pp. XII-1012	70 —	78 —	80 —
Vol. III. **Romani Pontifices,** ab anno 1867 ad annum 1917 (n. 545-713), pp. XII-870	65 —	68 —	75 —
Vol. IV. **Curia Romana,** S. C. S. Off. - S. C. Ep. et Reg. (n. 714-2055), pp. XXXII-1117	85 —	88,50	97 —
Vol. V. **Curia Romana,** S. C. Consistorialis - S. C. de Sacramentis - S. C. Concilii (n. 2056-3704), pp. XL-1116	85 —	88,50	97 —
Vol. VI. **Curia Romana,** S. C. Concilii, an. 1761-1917 - S. C. super statu Regul. - S. C. de Religiosis (n. 3705-4427), pp. XX-1034	80 —	83,50	92 —
Vol. VII. **Curia Romana,** S. C. de Prop. Fide; S. C. Indulg.; S. C. Indicis; S. R. C. - An. 1588-1790. N. 4428-5822. In 8°, pp. XXXVI-1060	80 —	83,50	92 —
MARIANI Card. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
I tre volumi si vendono anche separatamente	7 —	8,50	11 —
P. Fr. PHILIPPUS PAMBIANCO O. S. A. **MONITA SANCTI AUGUSTINI, Doctoris Ecclesiae, usui sacerdotum, clericorum ac christifidelium per singulos annis dies distributa. - 1931,** in-32°, pp. 184 linea rubra obductis	4 —	5 —	6 —
Legato in tela, titolo oro, taglio rosso	7 —	8 —	9 —
SYNODUS DIOECESANA CLAVARENSIS TERTIA in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Illmo et Revmo D. Episcopo AMADEO CASABONA habita diebus XVII-XIX Octobris MCMXXXIII. — In-8°, pp. XXXII-204	18 —	19 —	21 —
Synodus Dioecesana Clavarensis secunda (nov. 1921), pp. XXXI-160	10 —	11,50	13 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
MISCELLANEA AGOSTINIANA. TESTI E STUDI a cura dell'Ordine Eremitano di S. Agostino nel XV centenario dalla morte del Santo Dottore. Volume II. STUDI AGOSTINIANI. Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXXI. In-8°, pp. XXXVI-1042	150 —	153 —	162 —
Volume I. SANCTI AUGUSTINI SERMONES POST MAURINOS REPERTI probatae dumtaxat auctoritatis. Nunc primum disquisiti, in unum collecti et codicum fide instaurati. - Studio ac diligentia D. GERMANI MORIN, O. S. B. - Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXX. In-8°, pp. XII-848	150 —	153 —	162 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c. postale N. 1-16722*).

Nuovissime pubblicazioni:

CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE

seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta.

Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°, pag. VIII-230

Romae L. 12 — In Italia L. 13 — Apud exteros L. 14,50

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
PII PP. XI – Litterae Encyclicae **De Sacerdotio Catholico** – *Ad catholici sacerdotii fastigium.* 20 dec. 1935	2 —	2,25	2,50
MISSA VOTIVA D. N. J. C. SUMMI ET AETERNI SACERDOTIS, quae loco conventualis de feria V Communi in choro suffici potest	0,40	0,60	0,70
PROPRIUM OFFICIORUM PRO CLERO ALMAE URBIS ejusque districtus (Ed. 1936)	15 —	16 —	16,50
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt anno 1926. Cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XVIII, pp. VIII-460, in-8°	40 —	43 —	48 —
Sac. ALAPHRIDUS OTTAVIANI, Philosophiae, Sacrae Theologiae ac Iuris utriusque Doctor olim Iuris publici ecclesiastici Professor in Pont. Inst. utriusque Iuris. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510	22 —	23,50	27 —
Vol. II. **Ius publicum externum**, pp. 540 (*di prossima pubblicazione*)	28 —	29,50	33 —
MARTINUS JUGIE, A. A., Professore di Teologia Orientale del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **THEOPHANIS EPISCOPI NICAENI** († 1381). **Sermo in Sanctissimam Deiparam.** Textus ineditus graecus cum interpretatione latina, introductione et criticis animadversionibus, pp. XXXII-224	18 —	19,50	22 —
LIVARIO OLIGER, O. F. M., Professore di Agiografia del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **B. MARGHERITA COLONNA (1280). Le due vite scritte dal fratello Giovanni Colonna senatore di Roma e da Stefania monaca di S. Silvestro in Capite.** Testi inediti del secolo XIII, con undici tavole fuori testo, pp. XVI-240	25 —	26,50	29 —
PIO PASCHINI, Rettore Magnifico e Professore di Storia Ecclesiastica del Pontificio Ateneo del Seminario Romano. **LEONELLO CHIEREGATO, Nunzio d'Innocenzo VIII e di Alessandro VI.** Note e documenti, pp. 120	10 —	11 —	12 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana – Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722).